

ZAŁĄCZNIK 1

PROGRAM PRIORYTETOWY:

ELEKTROCIĘPŁOWNIE I CIĘPŁOWNIE NA BIOMASĘ

Instrukcja dla wnioskodawców w sprawie sporządzenia dokumentacji określającej *baseline*.

1. Określanie wielkości emisji w scenariuszu odniesienia

1.1. Określanie scenariusza odniesienia

Wielkość unikniętej, ograniczonej lub zredukowanej emisji zależy od scenariusza odniesienia. Należy przeprowadzić analizę sytuacji, jaka występuje (lub występowała) bez realizacji projektu.

Dla uproszczenia metodyki, należy przeanalizować i opisać następujące alternatywy:

1.1.1. Scenariusz „Zamiana Paliwa” Zmiana paliwa z kopalnego na biomasę w istniejącym obiekcie (także całkowita zmiana technologii w już istniejącej elektrociepłowni lub ciepłowni). Odniesieniem (linią bazową) będzie tutaj zawsze wielkość emisji jaka powstawała z tego źródła przed modernizacją. *Należy zdefiniować, kto będzie odbiorcą ciepła. W szczególności należy zadbać o dostarczenie informacji na temat tego, czy ciepło z projektu zastąpi ciepło pochodzące ze źródła nieodnawialnego. Jakie źródło zostanie zastąpione? Jakie było do tej pory stosowane paliwo?*

1.1.2. Scenariusz „Nowe źródło na biomasę” (gdy nie zastępuje się istniejącej elektrociepłowni na paliwo kopalne) Budowa całkowicie nowego obiektu i podłączenie go do sieci krajowej (energia elektryczna) oraz do odbiorców ciepła (zastąpienie emisji rozproszonej w pojedynczych gospodarstwach lub w małych kotłowniach itp.)

W przypadku, gdy projekt na własne potrzeby będzie korzystał z energii nieodnawialnej w postaci energii elektrycznej z krajowej sieci i/lub z paliw kopalnych (takich jak węgiel, olej opałowy, gaz ziemny itp.), należy to wyraźnie opisać.

Beneficjent, wraz z wnioskiem o dofinansowanie składa dokument zawierający opis projektu wraz z odpowiadającym mu scenariuszem odniesienia.

1.2. Określanie wielkości emisji w scenariuszu odniesienia

Dla potrzeb niniejszej metodyki, zakłada się, że bez realizacji projektu, równoważna ilość energii (zarówno elektrycznej jak i energii cieplnej), byłaby dostarczona do sieci, jako energia pochodząca z paliw kopalnych.

- 1.2.1. Dla energii elektrycznej, metodyka zakłada, że zastępowana energia elektryczna, pochodzi z polskiej sieci elektroenergetycznej. Dla tej sieci, wskaźnik emisji jest obliczany i podawany do stosowania w danym roku przez KOSZI/NFOŚIGW na podstawie narzędzia „*Tool to calculate the emission factor for an electricity system version 02*”. Wskaźnik wyrażony jest w Mg CO₂/MWh. Stąd algorytm obliczania wielkości emisji dla zastąpionej energii elektrycznej wygląda następująco:

(1.1)

$$E_{CO_2 y bel} = E_{el p y} \cdot W_{e y}$$

$E_{CO_2 y bel}$ – roczna wielkość emisji CO₂ (Mg)

$E_{el p y}$ - roczna planowana sprzedaż energii elektrycznej (MWh/rok)

$W_{e y}$ – wskaźnik emisji wyrażony w Mg CO₂/MWh podawany przez KOSZI/NFOŚIGW do stosowania za ostatni dostępny rok y

- 1.2.2. W odniesieniu do ciepła:

- Ciepło produkowane przez projekt zastąpi istniejące źródła ciepła oparte o paliwa kopalne (itp. zastąpienie lokalnej kotłowni lub ciepłowni zakładowej). Zastąpienie może być całkowite lub częściowe. Należy udokumentować jakie paliwo było spalane w zastąpionym źródle.
- W sytuacji, gdy nie zastępuje się istniejącej instalacji na paliwo kopalne jako podstawę do wyliczeń przyjmuje się w całości gaz ziemny jako paliwo odniesienia.
- W przypadku, gdy w związku z inwestycją przyłączani są nowi odbiorcy ciepła, jako podstawę do wyliczeń wielkość emisji w scenariuszu odniesienia przyjmuje się proporcjonalnie paliwo kopalne stosowane w zastąpionej instalacji dla dotychczasowych odbiorców, a

gaz ziemny w części odpowiadającej zapotrzebowaniu na ciepło nowych odbiorców.

- W przypadku paliw takich jak węgiel, gaz ziemny, olej opałowy, LPG itp. dla potrzeb niniejszej metodyki należy stosować wartość opałową i wskaźniki emisji w zestawieniach wartości opałowych i wskaźników emisji CO₂ do raportowania w ramach Wspólnotowego Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji, publikowanych przez Krajowego Administratora Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji.

Należy stosować wskaźniki obowiązujące w danym roku rozliczeniowym.

Wzór na obliczanie emisji z tych nośników jest następujący:

(1.2)

$$E_{CO_2\ ybc} = E_{chdy} \cdot W_e \cdot K$$

$E_{CO_2\ ybc}$ – roczna wielkość emisji CO₂ w scenariuszu odniesienia ze źródeł ciepła (MgCO₂/rok)

E_{chdy} - roczna planowana ilość ciepła sprzedanego do sieci (GJ/rok)

W_e – wskaźnik emisji wyrażony w Mg CO₂/GJ dla danego rodzaju paliwa, dla danego roku rozliczeniowego, w zestawieniach wartości opałowych i wskaźników emisji CO₂ do raportowania w ramach Wspólnotowego Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji, publikowanych przez Krajowego Administratora Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji za wskazany rok.

K – Współczynnik korekcyjny wyrażający stosunek energii pierwotnej do energii cieplej wytwarzanej w źródle, równy 1,2 (nakład nieodnawialnej energii pierwotnej na wytworzenie i dostarczenie nośnika energii lub energii do odbiorcy)

UWAGA: Należy zwrócić szczególną uwagę na stosowanie tych samych jednostek i wielkości w trakcie dokonywania obliczeń np. wartości opałowe mogą być podawane w MJ/kg, GJ/Mg i MJ/m³. W niniejszej metodyce wszystkie wielkości powinny być podawane w GJ, GJ/Mg, GJ/m³. Podobnie dla wskaźnika emisji W_e , wartości jakie powinny być przyjmowane do obliczeń należy podawać w Mg CO₂/GJ lub w Mg CO₂/MWh.